

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2146** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.145 и сл. от АПК, във вр.чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по депозирана жалба от Д. Т., род. На 16.07.1978г. В РРумъния, румънски гражданин, против Заповед № 20–0996-000075 на Началник група към ОДМВР М., сектор „Пътна полиция, с която за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 171, т. 1, б. „Ж” от ЗДвП, на оспорващия е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач за срок от 1 месец, а именно за 30 дни“.

В жалбата се изразява несъгласие с издадената заповед, като оспорващият счита, че същата е незаконосъобразна и моли да бъде отменена, като подробно е изложил съображения в тази насока.

Ответната страна в с.з., редовно призована, не се представлява.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, срещу годен за обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20–0996-000075 на Началник група към ОДМВР М., сектор „Пътна полиция, на

основание чл. 171, т. 1, б. „Ж” от ЗДвП, на оспорващия е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач за срок от 1 месец, а именно за 30 дни“.

Принудителната административна мярка е наложена на оспорващия за това, че на 06.02.2020г., около 14,15ч. В [община], на път Първи клас №1, като водач на МПС Мерцедес А. с рег. № В100WUC, при въведена забрана за движение на МПС над 12т. , при подаден сигнал за спиране със служебно МПС не е спрял, а продължил движението си. Извършеното е в нарушение на забрана за движение, въведена със Заповед № РД-11-1350/08.11.2019 г. на председателя на АПИ, с което виновно е нарушил чл.6 т.1 от ЗДвП.

Заповедта за прилагане на ПАМ е връчена срещу подпис на жалбоподателя на 06.02.2020г., видно от приложената към акта разписка.

От данните по административната преписка се установява, че на 06.02.20 г. срещу водача е съставен АУАН серия Д №205206 за това, че на с.д. около 14,15ч. В [община], на път Първи клас №1, като водач на МПС Мерцедес А. с рег. № В100WUC, при въведена забрана за движение на МПС над 12т. , при подаден сигнал за спиране със служебно МПС не е спрял, а продължил движението си. с което виновно е нарушил чл.6 т.1 от ЗДвП.

Видно от приложена по делото Заповед № РД-11-1350/08.11.2019 г. на председателя на АПИ в т. 1 се въвежда временна организация за движение на автомобили над 12т. в едно платно по обходен маршрут.

От материалите по административната преписка се установява, че със заповед № 3013-1411/07.06.2017г. на директора на ОД на МВР - М., издадена на основание чл.172, ал.1 от ЗДвП, началниците на групи в сектор ПП при ОД на МВР – М., с правомощия на територията, обслужвана от съответното РУ при ОД на МВР – М. са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по чл.171, т.1 б. Ж от ЗДвП.

От правна страна.

Съгласно чл. 172 от ЗДП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Към датата на издаване на административният акт, видно от приетата по делото Заповед на Директора на ОД на МВР М. е делегирана компетентност на издаващия акта орган и заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, като в нея подробно е описана фактичката обстановка, посочена е нарушената от ЗДвП разпоредба – чл. 6, т. 1 посочено е правно основание за издаване на заповедта.

По смисъла на чл. 171, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. На основание по чл. 171, т. 1, б. "ж" от ЗДвП може да се наложи принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" – за срок от един месец, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на

съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и се издава по реда на глава пета, раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 1, б. "ж" ЗДвП за временно отнемане свидетелството за правоуправление е извършено от водача на моторното превозно средство административно нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Нарушението на водача се установява с акт за административно нарушение, съставен от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното. Затова описаните в акта за установяване на административното нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ. Следователно, заповедта съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 АПК. Актът е мотивиран, тъй като в текста му фигурира позоваване на фактически обстоятелства, чието проявление е несъмнено установено и които съставляват възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за налагане на мярката.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "ж" от ЗДП, за управление на МПС след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане свидетелството за управление на МПС за срок от един месец. Видно от Заповедта на председателя на АПИ, в т. 1 от същата движението на МПС с обща маса над 12т. Следва да се пренасочва по обходен път, който за движещите се МПС в посока от В. е с ограничение в движението в едната пътна лента и с ограничена скорост. Същата е публикувана на интернет сайта на АПИ и е била достъпна за сведение и изпълнение от всички адресати.

Няма спор между страните, че на посочената дата и час оспорващият е управлявал процесния автомобил с прикачено ремарке в процесния участък. Според настоящия съдебен състав обаче, липсват доказателства в това число и такива събрани по инициатива на ответника в производството, които да сочат за спазване на процедурата по Наредба №18/23.07.2001 г. за сигнализацията на пътя с пътни знаци. Поради това според съда спорът между страните се свежда до възможността за своевременно възприемане на пътните знаци, обозначаващи забраната, както и практическата възможност за напускане на пътния участък от водача, с цел придвижването по път, попадащ в забраната.

Макар и да е безспорно установено по делото е, че Заповедта на председателя на АПИ е публикувана на интернет сайта на Агенцията и е била общодостъпна за всеки, поради което оспорващият е бил длъжен преди да предприеме пътуване да се осведоми в кои пътни участъци е забранено движението на тежкотоварни превозни средства, не се установи забраната да е била надлежно обозначена посредством поставени пътни знаци В14 „Забранено е влизането на изобразените пътни превозни средства" и В18 „Забранено е влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по-голяма от означената" ведно с указателна табела двукратно - първо, преди отклонението към пътя за който важи забраната и второ, в началото на пътния участък, попадащ в обсега на забраната. Действително водачът не е спрял при

сигнализация на забраната, бидейки длъжен да спазва правилата за движение по пътищата, но липсата на доказателства за наличие на забранителните знаци, поставени в процесния пътен участък са извинима причина да стори това. Доколкото Административният орган не е доказал обстоятелствата, попадащи в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП и обуславящи временното отнемане на свидетелството за управление на МПС на оспорващия за срок от един месец, то не са налице предпоставките за налагане на принудителна административна мярка.

С оглед на изложеното съдът приема, че обжалваната заповед като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно производствените правила, но в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и целта на закона, е неправилна и незаконосъобразна и искането за нейната цялостна отмяна е основателно. Поради това жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на делото на оспорващия следва да се присъдят направените разноски в размер на 710 лв.

Решението не подлежи на оспорване, съгласно разпоредбата на чл.172 ал.5 от ЗДвП.

С тези мотиви съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Т., род. На 16.07.1978г. В Румъния, румънски гражданин - Заповед № 20–0996-000075 на Началник група към ОДМВР М., сектор „Пътна полиция, с която за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 171, т. 1, б. „Ж“ от ЗДвП, на оспорващия е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач за срок от 1 месец, а именно за 30 дни“.

ОСЪЖДА ОДМВР М. да заплати на Д. Т., род. На 16.07.1978г. В Румъния, румънски гражданин сумата от 710 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: